

خوشحال بودند! هفته دوم از پس فولام هم برنیامدند. این تیم اصلا هافبک ندارد. کاسمیرو در سنسن بازنشستگی است، او گارتیه در حد تیم‌های لیگ برتر برتغال هم نیست و حتی از پس دادن یک پاس کوتاه هم برنمی‌آید. کوبی ماینوی جوان و محصول آکادمی باشگاه، مورد اعتماد روبن آموریس نیست. برونو فرناندز که مقابل فولام پنجمین پنتالتی‌اش را در لیگ برتر خراب کرد، در هر بازی فقط برای دقایقی خوب است. برای خرید میسن ماونت ۷۰ میلیون یورو پول حرام شده، اما ۳سال است که فوتبال او به پایان رسیده. روبن آموریم در ۲۹بازی با یونایتد در لیگ برتر فقط ۲۸امتیاز کسب کرده که از فاجعه هم فراتر است. او نمی‌تواند این تیم نفرین‌شده را درست کند و ابزار کافی هم برای این کار ندارد. غیراز خط هافبک که خالی است، این تیم دروازه‌بان درست و حسابی هم ندارد. بایندریر، دروازه‌بان ترکیه‌ای انگار در عمرش دروازه‌بانی نکرده و هنگام ارسال‌ها و کرنر مثل کسی می‌ماند که دارد فیلم ترسناک تماشا می‌کند. به‌قدری دروازه منجستر برای بایندریر گشاد است که انگار کسی داخل چارچوب نیست. اوانا کمی از او بهتر است اما به‌قدری اشتباه دارد که در بزرگ‌ها تیم را به باد فنا می‌دهد. منجستر در بهترین حالت می‌تواند در رده ششم تا هشتم جدول قرار بگیرد.

بایرن و پاریس قهرمان شدند

رنال و بارسا هر دویازی نخست خود را بردند. بارسا در هفته اول تیم ۹نفره مایور کارا شکست داد اما فلیک از بازی تیمش راضی نبود. بارسا هفته دوم هم در همان نیمه‌اول ۲گل از لوانته عقب افتاد و در وقت اضافه پایان بازی برای گل به‌خودی بازیکسن حریف صبر کرد تا ۳بر آورنده ششود. رنال مادرید هم این هفته با ۲گل امپایه و یک‌گل وینیسیوس ۳بر صفر تیم اویودو را که پس از نزدیک به ۵دهه‌ونیم غیبت به لالیگا برگشته شکست داد، بعد از پیروزی خفیف یک بر صفر در هفته اول مقابل اوساسونا. در لالیگا که ۱۸تیم ۱۱نفره دفاع می‌کنند، کار بارسا و رنال به یک اندازه سخت است. رنال با سرمربی جدیدش که از آنچولوتی و زیدان تاکتیکی‌تر است، باید راهی برای باز کردن لایه‌های متعدد دفاعی تیم‌هایی که به‌اصطلاح «لو بلاک» و پرس از پایین بازی می‌کنند، پیدا کند. اگر وینیسیوس و رودریگو مثل قبل باشند، مشکلی نیست اما آنها با خود واقعی‌شان فاصله دارند. برای همین همه بار گلزنی روی دوش امپایه است که ۳گل در ۲بازی زده. در بارسا خلافت را یامال به تیم اضافه می‌کند تا تیم از اتوبوس‌های حریفان رد شود. در کل در لالیگا رقابت بین همین ۲تیم خواهد بود. بارسا به‌خاطر اعتماد به نفسی که پیدا کرده و بی‌رحمی بیشتری که نسبت به رنال مقابل حریفان دارد، بخت نخست قهرمانی است. اانتلیوکومادرید هم برای تماشا آمده است. تیم دیگو سیمئون به آن همه خرید تازه، از ۲بازی ابتدایی لیگ تنها یک‌امتیاز به‌دست آورده است. بیلپائو هم می‌تواند رقابت کند، اما برای کسب رتبه سومی.

در این لیگ واقعا چیزی مشخص نیست. ناپولی کوئنه را دارد که فصل قبل برای قهرمانی این تیم کافی بود. تیم آنها امسال تقویت شده است و حالا کوین‌دی‌برونه را هم دارند و باز هم بخت نخست قهرمانی محسوب می‌شوند. تنها مشکل این است که مثل فصل گذشته فارغ از بازی‌های اروپایی و متمرکز روی لیگ نیستند. آنها باید بخشی از انرژی خود را در لیگ قهرمانان هم بگذارند.

اٹمیلان آلگری را برگردانده و لوکا مودریچ را هم جذب کرده تا این بازیکن در استانه ۴۰سالگی به پیرترین بازیکن تازه‌وارد تاریخ سری‌ا تبدیل شود. میلان هفته اول ۲بریک از تیم کروموزه کام‌یک خورد و باخت. کدام مدعی قهرمانی را سراغ دارید که مقابل تیمی با چنین نامی شکست بخورد؟

اینترمیلان به‌خاطر ترکیب یک‌دست و بازیکنانی که سال‌ها کنار هم بازی کرده‌اند، هنوز بخت اول شدن است. مشکل اینجاست که میانگین سنی تیم بالاست و آنها سیمونه اینترزاگی، سرمربی موفق خود را که ۲نایب‌قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا را برایشان آورده است، از دست داده‌اند و با کریستین چیوو شاید فعلا نتوانند در قامت مدعی اصلی ظاهر شوند. یوونتوس هم چون مربی بزرگی ندارد و ایگور تودور را از تیم‌های پایه به خدمت گرفته، نمی‌تواند شانس فراتر از ۳-۲فصل اخیر داشته باشد. اٹس‌رم با کاسپرینی حرف‌هایی برای گفتن خواهد داشت، اما جام برای آنها فعلا زود است. با این اوصاف پیش‌بینی می‌شود در آلمان، فرانسه، اسپانیا و ایتالیا قهرمان‌ها تکراری باشند. اما همه جذابیت فوتبال به این است که پیش‌بینی‌پذیر نیست. ببینیم چه پیش می‌آید.

برای قهرمانی، داشتن یک دروازه‌بان عالی است و با ادرسون و ترافورد نمی‌شود قهرمان شد. سیتی در هفته دوم طبق معمول به تانتنام باخت و این تیم را هم مدعی کرد. تانتنام که طلسم جام نگرفتن را در لیگ اروپا شکسته، با سرمربی جدیدش -توماس فرانک- که از برنتفورد آورده، در قامت یک مدعی نشان داده است. حمله آنها به سهمیه‌های لیگ قهرمانان است. تانتنامی‌ها در حالت عادی پنجم می‌شوند اما شاید این فصل رده بالاتری هم برای آنها در دسترس باشد.

لیورپول، مدافع عنوان قهرمانی به‌اندازه فصل قبل خوب نیست. ژوتا در تصادفی در گذشت، لوویس دیاس به بایرن و داروین به الهلال و آرنولد به رنال‌مادرید رفته‌اند، اما بازیکنان گران‌قیمتی جذب شده‌اند، مثل فلورین ورتس، اکیتیکه، فریمپونگ، کرکز و احتمالا یک مهاجم دیگر. صلاح هم مثل همیشه هست. اما با توجه به عمق ترکیب تیم‌های مدعی دیگر، شانس لیورپول برای قهرمانی کمی کمتر است. منجستریونایتد که نشان داده داخل بازی نیست. بسانیکه آنها ۲۵۵میلیون یورو پول بی‌زبان را برای خرید ۳مهاجم ۱۲-۱۰میلیونی مثل ششکو، کونیا و امیوما هزینه کرده‌اند، ولی به جایی نمی‌رسند. یونایتدی‌ها هفته اول ناسزآوارانه مقابل آرسنال شکست خوردند اما

آرسنال قهرمان می‌شود! درست است که ناف توچی‌ها را با نایب‌قهرمانی برده‌اند اما با این ترکیبی که این فصل در اختیار دارند، چیزی غیراز قهرمانی به آنها نمی‌آید. آرسنال هفته‌اول را با پیروزی در زمین منجستر یونایتد در یک بازی چرک آغاز کرد و سپس نوبت پیروزی ۵بر صفر مقابل لیدز تازه‌وارد رسید. آرتا به‌قدری در هر پست بازیکن دارد که هر چیزی غیراز قهرمانی، بی‌عرضگی او را نشان می‌دهد. مدعی بعدی چلسی است که با فتح جام جهانی باشگاه‌ها و لیگ کنفرانس و کسب سهمیه لیگ قهرمانان اعتمادبه‌نفس و اعتباری ویژه به‌دست آورده است. ده‌ها بازیکن در اردوی چلسی هستند و انزو مارسکا یک فوتبال زیبا را از ۱۱ بازیکنی که به زمین بفرستد، می‌گیرد و تیم قابلیت آن را دارد که ۴ترکیب مختلف مقابل حریفان بچیند.

مدعی بعدی منجسترسیتی است. آنها در بدترین فصل‌شان هم که واقعا بد بازی می‌کردند، سوم شدند. گواردیولا از زمستان گذشته به این سو تقریبا به اندازه یک تیم، بازیکن جدید خریده است. دی‌بروینه، گرلیش و یکی دو نفر دیگر رفته‌اند. خریده‌ها کم بود، دوناروما هم قرار است بیاید. با یک دروازه‌بان شش‌دانگ مثل او، حتی فکر کردن به قهرمانی هم کاری بی‌هوده نیست. آرسنال و چلسی چنین دروازه‌بان‌هایی ندارند، شرط لازم

با تماشای هفته اول و دوم لیگ‌های اروپایی چه چیزهایی دستگیرمان می‌شود؟

سری آ و بوندس لیگا هفته اول خود را سبزی کرده‌اند و لالیگا، لیگ یک و لیگ برتر، هفته دوم را. در آلمان و فرانسه به‌طور قطع از همین حالا می‌توان پیش‌بینی کرد که بایرن و پاری سن‌ژرمن دوباره قهرمان می‌شوند. در لیگ‌های دیگر قضیه کمی پیچیده است. بیایید پیش‌بینی و تحلیل کنیم.

پاری‌سن‌ژرمن پس از لغزش در فینال جام‌جهانی باشگاه‌ها(شکست ۳بر صفر از چلسی) و برد ناقص در ضربات پنتالتی سوپر جام اروپا مقابل تانتنام، تا حدی افت کرده است، با این حال داخل خاک کشور، حریفی برای خودش نمی‌بیند. ۲پیروزی یک بر صفر ناپلوتولی مقابل تیم‌های آنژه و نانت در حالی این تیم به‌دست آمده که تیم‌های حریف برای اولین بار در تاریخ، هیچ شوتی به سمت دروازه پاریسی‌ها نزدند. تیم‌های لیون و استراسبورگ هم ۶امتیازی هستند اما فعلا بگذارید سرشان گرم باشند. پاریس با اختلاف زیاد قهرمان می‌شود. حتی ستاره‌های مربی فوق‌العاده‌ای مثل دی‌زربی در مارس می‌هم نمی‌توانند خطری برای قهرمانی پی‌اس‌جی ایجاد کنند.

بایرن مونیخ هفته اول را با پیروزی ۶بر صفر بر یکی از رقبای سال‌های اخیر خودش یعنی لایپزیش آغاز کرد. در این بازی اولیسه

۲گل زد، لوویس دیاس یک‌گل و هری کین هت‌تریک کرد تا تعداد گل‌هایش (۶۶) برای بایرن مونیخ از تعداد بازی‌هایش (۶۵) برای این تیم بیشتر شود. با رفتن ژاوی آلونسو از لورکوزن سه رنال‌مادرید و آمدن دانشمندی به نام اریک تن‌هاخ که از تیم جوانان یک باشگاه برزیلی هم می‌بازد، بایر لیگ را با شکست خانگی مقابل تیم هوفنهایم آغاز کرد و فعلا از کورس رقابت خارج شده است. این تیم ستاره‌هایی مثل فلورین ورتس و فریمپونگ(لیورپول)، ژاکا(سائدرلند) و یوناتان تاه(بایرن) را از دست داده و پول این انتقال‌ها را در اختیار تن‌هاخ گذاشته تا یک‌سری بازیکنی که فقط خودش می‌شناسد، بخرد. لورکوزن هیچ شانس برای قهرمانی ندارد. دورتموند هم هفته اول را با تساوی ۳-۳ در زمین سن‌پائولی آغاز کرد. هدف آنها هم قهرمانی نیست، می‌خواهند آن بالاها باشند و در لیگ قهرمانان هم تا مرحله بالابوند و اگر شد در تابستان بعدی چند بازیکن به باشگاه‌های بزرگ اروپایی قالب کنند. بعد است اینتراخت که این همه ستاره از دست داده یا اشتوگارت و لایپزیش نتوانند با بایرن رقابت کنند.

پس از ۴۳سال، کیلین امپایه به نخستین بازیکن رنال‌مادرید تبدیل شد که ۳گل نخست مادریدی‌ها در یک فصل لالیگا را به ثمر می‌رساند. آخرین بار سال ۱۹۸۲ بود که اشتیلیکه موفق شد ۳گل نخست رنال در فصل جدید را بزند.

رنال مادرید برای نخستین بار از سال ۲۰۱۵، بازی اول لالیگا را با کلین‌شیت تمام کرد. آنها در ۲بازی آخر لالیگا فصل قبل هم گلی نخورده و بازی‌ها را برده بودند.

107

با گلزنی در برابر اویودو، وینیسیوس جونیور به آمار ۱۰۷گل زده با پیراهن رنال‌مادرید رسید و از گرت بیل عبور کرد. وینی آخرین بار هفته‌سی‌ام فصل گذشته، مقابل والنسیا گل زده بود. او دوباره پس از ۱۱ماه در یک بازی لیگ، گل و پاس گل ثبت کرد. وینی پس از ۴۲روز در لالیگا گل زد.

وینیسیوس با ۷۷پاس گل در رنال‌مادرید، از رکورد خوزه ماریا گوتی گذشت. رکورد کریم بنزما با ۱۵۴پاس گل همچنان پابرجاست.

در بازی با اویودو برای سیزدهمین بار، امپایه گل اول رنال را در لالیگا به ثمر رساند. کیلین امپایه از ابتدای فصل گذشته تاکنون، با ۴۷گل، بهترین گلزن در تمامی رقابت‌ها در ۵لیگ معتبر اروپاست.

15

از ۱۵گل آخر رنال در لالیگا، ۱۲تا را امپایه زده و وینیسیوس، بلینگام و یاکوبورامون ۳گل دیگر رازندند. او به رکورد ۳۸۰گل در دوران حرفه‌ای خود رسید؛ بیشتر از بزرگانی چون کانتونا، رونی، فرناندو تورس، باجو، دروگبا، دل‌پیرو، رونالدینیو، کرسسپو، فیلیپو اینترزاگی، فان‌پرسی، باتیستوتا، فان‌نیستروی، فالکلو، اوایامینگ و گرت بیل. امپایه با ۱۰گل دیگر از تعداد گل‌های عمر شوچنگو هم عبور خواهد کرد.

یونایتد برای دومین بار در ۱۱فصل اخیر لیگ برتر، در ۲بازی ابتدایی خود در لیگ برتر بردی نداشته است. این اتفاق در فصل ۲۲-۲۰۲۲برخ زده بود.

از آغاز فصل گذشته، جنوا(۳۰) تنها تیم حاضر در ۵لیگ معتبر اروپایی است که در بازی‌های بیشتری نسبت به یونایتد (۲۹) نتوانسته در نیمه‌اول گل بزند. بازیکنان یونایتد در ۵بازی از ۵بازی اخیر دروازه حریف را باز نکرده‌اند و فقط اریکسن و آماد مقابل ویلا گل زده‌اند.

گرام پاتر توانست تعداد شکست‌هایش در وستهم را به تعداد باخت‌هایش در چلسی برساند؛ ۱۱شکست در ۳۱بازی در چلسی، ۱۱شکست در ۲۱بازی به‌عنوان سرمربی وستهم. پاتر در ۳سال اخیر ۵۲بار به‌عنوان سرمربی روی نیمکت نشسته و ۴۲درصد از این بازی‌ها را واگذار کرده، ۹۵امتیاز در هر بازی، کمترین میانگین امتیاز بین مربیان وستهم در ۵دهه اخیر است.

جردن پیکفورد پنتالتی دنیی ولیک را مهار کرد. از فصل ۱۸-۲۰۱۷و در لیگ برتر فقط فابینسکی(۱۰) پنتالتی‌های بیشتری را نسبت به پیکفورد (۸) مهار کرده است. بین دروازه‌بان‌های انگلیسی تاریخ لیگ برتر، ردیوید جیمز(۱۲)، راب گرین و بن فاستر(۹) تنها‌های بیشتری نسبت به پیکفورد گرفته‌اند.

در بازی با برایتون در هیل دیکینسون، اورتون پس از ۱۳سال در ورزشگاهی غیر از گودیسون پارک میزبان یک بازی رسمی بود. هیل دیکینسون، شصت‌ودومین ورزشگاهی است که یک بازی لیگ برتری در آن برگزار می‌شود. جالب اینکه آخرین گل در ورزشگاه گودیسون پارک و نخستین گل در هیل دیکینسون را اندی‌پایه به ثمر رساند. در این بازی گرلیش هم ۲پاس گل داد؛ دقیقا به اندازه عملکردش در دوران منجسترسیتی در ۴۰بازی!

تعداد امتیازهای یونایتد در لیگ برتر با آموریم، از تعداد بازی‌های این تیم زیرنظر او کمتر است؛ ۹۹بازی، ۲۸امتیاز. یونایتد برای اولین بار از سال ۲۰۱۰نتوانست در یک بازی لیگ در خانه فولام به برتری برسد. آموریم تاکنون در ۲مسابقه پایایی لیگ، برتری نداشته. آموریم فقط ۲۴/۱درصد بازی‌های لیگ را برده، دقیقا برابر با نیل واراناک که ۲بار به چمپیونشیپ سقوط کرده.

از ابتدای ماه آوریل تا الان، یونایتد فقط ۶امتیاز در لیگ برتر کسب کرده در حالی که لسترسیتی که این فصل در چمپیونشیپ حضور دارد، در این بازه زمانی ۸امتیاز در لیگ برتر داشته است.

اولیویه زیرو که پس از ۱۳سال به لیگ یک برگشته، شروعی عالی با لیل داشت. او در هفته نخست فقط ۱۱دقیقه برای زدن گل به برست نیاز داشت و هفته دوم این کار را دقیقه ۹۱بازی با مانوکا تکرار کرد.